

Diplomová práce
Pavel Košek
Nástroje mediální politiky v Římě Gaia Julia Caesara
Institut komunikačních studií a žurnalistiky
katedra žurnalistiky

Diplomová práce Pavla Koška se zabývá zajímavým tématem, které je spojeno s velmi vzdálenou dobou, a to antickým Římem. Autor si vytkl za cíl analyzovat nástroje mediální politiky v této době, seznámit nás s „mediální krajinou antického světa“, jak sám uvádí. Práce sice nese název, jenž se vztahuje k období života Gaia Julia Caesara, avšak zahrnuje velice široké údobí antického Říma, neboť Pavel Košek začíná zrodem římské republiky a vůbec často odkazuje hluboko do historie. Představuje významné osobnosti její historie, politickou situaci v Římě, ale i vztahy k okolnímu světu. Diplomová práce obsahuje všechny obligatorní náležitosti, bohatý poznámkový aparát, citace, představení aktérů římských dějin, čerpá z velkého množství literatury.

Téma diplomové práce je velice zajímavé a dá se říci, že recenzent či oponent se na jeho zpracování může těšit. Bohužel se při čtení objeví některé problémy, které požitkem z tohoto tématu poněkud kazí. Už při volbě názvu je vidět jistý rozpor, protože samotný záběr autora je daleko širší. To by pochopitelně nemuselo vadit, avšak ukazuje se, že téma mělo být pregnančněji vymezeno ve smyslu názvu a obsah práce s tím měl korespondovat. To je první problém práce, který bohužel neumožňuje samotné téma lépe uchopit a jeho myšlenku výstižněji vyjádřit. Výběr literatury je sice impozantní, avšak poněkud nevyvážený v použitých citacích, ba dokonce tak trochu nesouměřitelný. Projevuje se to následně v jistých historických tvrzeních, která jsou sporná.

Mediální problematika v použité analýze je aplikována s neuspokojivým výsledkem, respektive nepřináší očekávané výsledky. Autor sice rozsáhle provádí čtenáře římskými dějinami z hlediska analýzy komunikačního procesu, avšak často se samotná komunikace objevuje jen v orální podobě a to, co tvoří širší součást komunikačního procesu, se tu bohužel objevuje jen v náznacích. Čtenář tak nabývá dojem, že to, co zná z historie, literatury, memoárů apod., je jen prezentováno v podobě odborného výraziva, avšak bez konkrétního empirického materiálu, jeho názorné a přesvědčivé prezentace. Působí to jako celek pak dojemem, že se jedná o de facto komentované římské dějiny, že se samotný proces komunikace a jeho zvláštnosti typické právě pro toto období, rozplývají v historickém líčení politických událostí a jeho aktérů. A přitom se takto široký záběr přímo nabízel rozvést samotné komunikační téma a jeho zvláštnosti na konkrétních případech, a to s následnou analýzou. Proč nevyužít například oblasti tak typické pro komunikační proces ve vojenství, v složitém, avšak přesně propracovaném systému římských legií (zde jen krátká pasáž, a to na 5.6.1.)? A proč není rozebrán text Caesarových děl a tak využít tento materiál, jenž se bez hlubších znalostí sám nabízí?

Takových proč by se dalo uvést více, a to již vzhledem k tomu, co se zachovalo v písemné podobě. Celkový dojem z práce také kazí historické nepřesnosti, nejasná místa, porušený text i na některých místech nedbalý jazyk (od s. 14, 15, 16, 17, 27, 34, 38, 41 ad.). Je pochopitelné, že při tak velkém rozsahu práce – sto stránek textu – dojde k některým chybám, avšak chtělo to pečlivěji provést korekturu, lépe přečíst text. Na některých místech se i objevují poněkud zvláštní výrazy nebo naopak příliš okaté konstrukce, které jsou účelové.

Je nesporně přínosné, zvolí-li si diplomant neobvyklé téma, dokáže-li z velkého počtu titulů čerpat, avšak podle mého názoru mělo být téma více sevřené, komunikačně přesně uchopené a interpretované, a zejména empiricky podložené a využitě. Je škoda, že k tomu

v tomto případě nedošlo, že se to plně nepodařilo, avšak oceňuji snahu Pavla Koška i úsilí, které tomu věnoval. Možná, že si neuvědomil úskalí těchto problémů. Diplomovou práci navrhuji k obhajobě a navrhuji klasifikovat ji známkou dobře.

15. 6. 2006

doc. PhDr. Jan Halada, CSc.

